

Autoevaluarea este un proces care îndeplinește o funcție de reglare/autoreglare a oricărui sistem, iar experiența ne demonstrează faptul că atunci când demersurile evaluatoare și/sau autoevaluatoare nu se produc, activitatea în cauză se dereglează până la starea în care ea încetează de a mai fi utilă. Prin autoevaluare se induce ideea că sunt maturi și că participă la evaluare și notare efectiv. Cultivarea capacității autoevaluative devine necesară din considerente care privesc organizarea activității școlare.

Metode

-Notarea reciprocă

Prin această metodă se solicită celorlalți elevi să acorde note. E greu când colectivele de elevi sunt mari și când e evaluat un elev bun care a avut o prestație mai slabă.

-Autonotarea

Prin această metodă se solicită elevului să-și noteze prestația și să-și acorde o notă. E dificil cu elevii care se tem să-și asume răspunderea și cu elevii timizi.

Atât în „notarea reciprocă”, cât și în „autonotarea controlată”, trebuie cerut elevilor să acorde nota acordată.

Elevul nu se simte „controlat”, ci sprijinit.

Profesorul trebuie să fie mai mult un organizator al situațiilor de învățare și un element de legătură între elev și societate, care mediază și facilitează accesul la informație. Implicarea elevilor în procesul didactic trebuie realizată în toate laturile acestuia: predare-învățare-evaluare..

Este important ca elevii să înțeleagă criteriile de evaluare, procesul evaluativ, pentru a putea reflecta asupra rezultatelor obținute, a le explica și a găsi modalități de progres.

performanțelor , motiveze, autoevalueze, facilitează, demers, note, utilă elevilor